

3. ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ Μ. ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ*

Τῷ Ὑψηλοτάτῳ, Ἐκλαμπροτάτῳ καὶ Εὐσεβεστάτῳ Αὐθέντῃ καὶ Ἡγεμόνι
 Μεγαλοπρεπεστάτῳ πάσης Οὐγγροβλαχίας Κυρίῳ, Κυρίῳ Ἰωάννῃ Σκαρλάτῳ
 Γρηγορίου Γκίκα Βοεβόδα, τὴν ὀφειλομένην ἐδαφιαίαν ἀπονέμω προσκύνῃσιν.
 Τὸ ρευστὸν καὶ πεποικιλμένον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ τῆς κατὰ μικρὸν
 5 δεόμενον θεραπείας, οὐκ ἂν μᾶλλον εἰς τὸ καλῶς ἔχον ἐπανέλθῃ, εἰ μὴ τὸ κατὰ
 μέρος ἐπανιστάμενον διαλυθῇ καὶ οὕτως αὐτὸ πρὸς τὸ γαληνόν τε καὶ ἀτάραχον
 ἀποκατασταθῇ ὅπερ τοῦτο νῦν ἔπελθον εἰς χρεῖαν τῆς συλλογῆς τῶν πολιτικῶν
 νόμων κατέστησε τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα ἔργον τῷ ὄντι μακαριστὸν καὶ παντὸς
 ἐπαίνου ἀνώτερον. Οὐκ ἂν γὰρ δυνήσαιοί τις ἐπαίνοις τοῖς προσήκουσι καὶ
 10 ἐγκωμίοις τοῖς προσφύεσιν ἐκθειάσαι αὐτήν, τοιαύτην ἀναφανεῖσαν, τῇ ἀρετῇ
 ταύτῃ δηλονότι τῆς δικαιοσύνης σεμνυνομένην ἦτινι τὸ θεῖον εἰς τὰ μάλιστα
 ἐπαναπαύεται· ὅπερ καὶ ἐπαναπαυόμενον, ἐπομένως καὶ τοὺς ταύτην διενερ-
 γοῦντας τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων ἀξιοῖ καὶ τῶν ἀνεκλαλήτων ἐκείνων
 οὐρανίων ἀγαθῶν ἐντροφᾶν ποιεῖ οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δακτυλοδεικτοῦσθαι ἀντικρυς
 15 ἐνταῦθα τούτους ὑπὸ πάντων ποιεῖται, λέγων ἕκαστος, οὗτος αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἐ-
 στιν ὁ τὸν ζυγὸν τῆς δικαιοσύνης ἐν ταῖν χεροῖν ἔχων καὶ ζυγοστατῶν διὰ τῶν
 νόμων ὡς δι' ἄλλων τινῶν σταθμῶν τὰ δίκαια ἐκάστου καὶ δι' εὐφήμου γλώττης
 ἄγεσθαι καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέχρι τερμάτων αἰῶνος διαφημίζεσθαι καὶ διὰ παν-
 τὸς ἐν τοῖς ζῶσι διατελεῖν καὶ οὔτε τῷ θανάτῳ οὔτε τῇ παρατάσει τοῦ χρόνου
 20 σβενῦσθαι. διάτοι τοῦτο καὶ αὖθις καὶ πολλάκις λέγω ὅτι ἀδύνατον διὰ λόγων
 ρητορικῶν, σοφιστικῶν τε συλλογισμῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἀποδείξεων ἀποδει-
 χθῆναι ὅποσον καὶ ἡλίκον τοῦτο τὸ ἔργον τοῦ ὕψους αὐτῆς ἅτε ἐγχείρημα ὃν
 ὑπερβαῖνον πᾶν εἶδος ἐπαίνου καὶ ἐπομένως ὡς εἰς ἄλλόν τινα εὐδίων λιμένα

* Ἀνέκδοτον χειρόγραφον ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χειρογράφων τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, Ms. gr. 131 f^o3-3v, 378 p. 10 - 12 καὶ 987 f° 4-4v.

Ἡ μεταγραφὴ τοῦ κειμένου ἐκ τῶν κωδίκων ἐγένετο ὑπὸ τῆς Emanuela Popescu, τὸ δὲ κριτικὸν ὑπόμνημα συνετάγη ὑπὸ Valentin Al. Georgesco.

11. Sic: 378; 987 - ἦ τινα 131.

15. τούτους] τοὺς τούτος 131.

- τῆς σιωπῆς καταφεύγων, ἀφίημι τοῖς σοφοῖς καὶ εὖροισιν λόγου κεκτημένοις
 25 τὰ καθήκοντα εἰπεῖν. ὁ δοῦλος δὲ αὐτῆς οὐδόλως ἀποκνήσας εἰς τὴν πανέκ-
 λαμπρον αὐτῆς καὶ θείου ζήλου ὅλως πνεύουσιν προσταγὴν καὶ τοι τὸ ἐγχείρημα
 μέγιστον καὶ ὑπὲρ τὴν ἐμὴν δύναμιν ὁρῶν καὶ ὅλως δηλίου κολυμβιτοῦ δεό-
 μενον καὶ μηδαμῶς ἀπονάρκῃσας ἐπὶ τούτῳ, οὔτε τὴν ἐμὴν ἀμάθειαν ζυγοστα-
 θμήσας, τολμητίας ἔγνω μᾶλλον γενέσθαι ἢ τοιαύτης προσταγῆς ἀμελῆσαι
 30 πρὸς κεινὴν μεν ὠφέλειαν τοῦ εὐσεβοῦς συστήματος ἀφορώσης, αἰοίδιον δὲ
 εὐκλειαν καὶ ἀθάνατον ὄνομα αὐτῆς. καὶ δὴ κατὰ τὸ ἐνὸν συλλέξας ἐκ πάντων
 τῶν νομίμων πολιτικῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν τοὺς ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς
 τῆς δυστυχοῦς τῶν καθ' ἡμᾶς καταστάσεως συμβάλλοντας νόμους καὶ κατὰ
 τὸ νόημα καὶ τὴν θέλησιν τῶν αἰοιδίμων ἐκείνων νομοθετῶν διερμηνεύσας σαφεῖ
 35 τινι διαλέκτῳ συνέγραψα τὸ παρὸν σύνταγμα ἐν τρισὶ βιβλίοις διηρημένον, ὅπερ
 καὶ προσφέρων τῷ ὕψει αὐτῆς ἐκλιπαρῶ δεχθῆναι αὐτὸ εὐμενῶς. ζώῃ δὲ ἐπιμή-
 κιστον ἢ ὑψηλότης αὐτῆς ἀστεμφῶς ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς θρόνου ἐνι-
 δρυμένη, εὐφραينوμένη τε ἐπὶ τοῖς ἐκλάμπροις αὐτῆς βλαστοῖς καὶ ὑπερανέ-
 χουσα πάντων μέχρι γήρως λιπαροῦ, ἀμὴν
 40 Τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος αψῆξω κατα μῆνα μάρτιον δοῦλος
 εὐτελέστατος Μιχαὴλ Παχάρνικος ὁ ἐκ Χίου

29. ἔγνω] 987: posterius inter lineas scriptum.

30-31. τοῦ... εὐκλειαν] 987: in margine certo signo posterius adscripta.

